

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/10/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115010441
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6115010441.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 6. apríla 2016 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Jána Bednára prejednal odvolanie obžalovaného C. I. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 9. 12. 2015, sp. zn. 4T 41/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného C. I. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obž. C. I. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zák., v bodoch 3) až 12) rozsudku okresného súdu formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., v bodoch 3) až 12) rozsudku formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a v bodoch 3) až 12) rozsudku z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, ako je to podrobne rozvedené v skutkovej vete rozsudku okresného súdu na strane 1-4.

Bol mu za to uložený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák., § 41 ods. 1, 2, 3 Tr. zák., § 42 ods. 1, 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol súčasne zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T 55/2014 zo dňa 1. 10. 2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola uložená obž. C. I. a už právoplatne ods. A. I. povinnosť nahradit' spoločne a nerozdielne poškodeným O. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., Z. G., E. Z. XX/XX škodu vo výške 230 €, S. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. I., ul. X. č. XX škodu vo výške 445,98 €, B. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. I., ul. O. č. XX škodu vo výške 25,85 €, U. O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. I., ul. A. I. č. X škodu vo výške 50,05 €, O. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. I., ul. O. č. XX škodu vo výške 249,14 €, I. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. I., ul. M. I. č. X škodu vo výške 86,25 €, A. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. I., ul. L. č. X škodu vo výške 68,75 €, Allianz Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad č. 4, Bratislava, IČO:00151700 náhradu škody vo výške 2720,16 €.

Podľa § 288 ods.2 Trestného poriadku boli poškodení B. T. a O. D. so zvyškami svojich nárokov na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola uložená obž. C. I. a už právoplatne ods. Z. Y. povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. I., ul. X. č. XX škodu vo výške 20 €.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil prvostupňový súd tým, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní prehlásil, že sa cíti byť vinným zo spáchania všetkých skutkov, teda jeho vina bola preukázaná a ukladal mu potom súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, vzhľadom na to, že obžalovaný opakovane páchal tú istú trestnú činnosť.

Proti rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný po vyhlásení rozsudku do zápisnice z 9. 12. 2015, pričom svoje odvolanie aj písomne prostredníctvom svojho obhajcu zdôvodnil. Obžalovaný namietal spáchanie skutku v bode 6) z februára 2014, keď sa mal vlámať do chatky č. XXXXX v záhradkárskej oblasti Z. D. na S. ulici, keď podľa jeho tvrdenia sa nedopustil spáchania skutku v takom rozsahu v akom mu to bolo kladené za vinu. Obžalovaný namietal tú skutočnosť, že odcudzil len 10 fliaš alkoholu v celkovej sume 100,- eur a poškodením dverí a zariadenia celkove tak mohol spôsobiť spolu s už právoplatne ods. A. I. škodu vo výške 369,30 eur. Tvrdil však, že neodcudzil veci tak, ako mu to bolo kladené za vinu ako tablet nezistenej značky, elektrocentrálu na benzínový pohon nezistenej značky, rádiomagnetofón zn. Sony, hodiny, hernú konzolu, starožitný ďalekohľad, rôzne sošky a vázičky, srnčie parohy a podobne, takže nemohol poškodiť A. A. Z. celkove spôsobiť škodu vo výške 2 655,38 eur. Domáhal sa potom, aby krajský súd túto jeho obranu vzal do úvahy a uvedené skutočnosti vyhodnotil pri ukladaní trestu a pri rozhodovaní o výške škody.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe správne zistenom skutkovom stave, pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal na C. I., ale aj spoluobžalovaných A. I., ml. A. K. a Z. Y. obžalobu pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a iné.

Na hlavnom pojednávaní predseda senátu podľa § 257 ods. 1 Tr. por. po poučení obžalovaných o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v tomto ustanovení pod písm. a), b), c) alebo podľa ods. 4 po porade so svojim obhajcom obž. C. I. vyhlásil, že je vinný obdobne ako aj obž. ml. A. K. a Z. Y.. Obž. C. I. na všetky položené otázky odpovedal áno a tak súd prijal uznesenie, keď podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásenie obž. C. I., ale aj ďalších spoluobžalovaných ml. A. K. a Z. Y. prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaní priznali k spáchaniu skutkov nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Krajský súd z uvedených dôvodov sa preto nezaoberal skutkovými zisteniami okresného súdu vzhľadom na priznanie sa obž. C. I., ale zaoberal sa len otázkou správnosti a výšky trestu a výroku o náhrade škody.

Čo sa týka osoby obžalovaného C. I. krajský súd poukazuje na jeho kriminálnu minulosť.

Pokiaľ ide o uložený trest okresný súd sa dôsledne riadil pri ukladaní trestu zákonnými ustanoveniami § 34 ods. 1, 4 Tr. zák.

Trest u každého obžalovaného má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí

súd prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako vyplýva z odpisu registra trestov obžalovaný C. I. bol celkove 11-krát súdne trestaný. Väčšinou bol postihovaný pre majetkovú trestnú činnosť formou krádeže, pričom krajský súd poukazuje na posledné odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo 4. 11. 2015, sp. zn. 5T 175/2014 pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 Tr. zák. a iné k trestu odňatia slobody vo výmere dvoch rokov a 4 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

S prihliadnutím na to, že obžalovaný neustále pácha ten istý druh trestnej činnosti je potrebné na jeho prevýchovu vplývať takým istým druhom trestu ako mal na mysli okresný súd. Uložený trest okresným súdom nejaví sa byť krajskému súdu trestom prísny, keď prvostupňový súd ukladal trest za použitia zmierňovacieho ust. § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák., pričom odvolací súd nezistil dôvody na použitie tohto zmierňovacieho ustanovenia s prihliadnutím však k tomu, že odvolanie nepodal okresný prokurátor, nemohlo dôjsť k zmene rozsudku v neprospech obžalovaného. Uložený súhrnný a spoločný trest vo výmere 36 mesiacov potom nevystihuje závažnosť konania obžalovaného.

Správne postupoval prvostupňový súd v tom smere, keď obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Keďže obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody správne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 1. 10. 2014, sp. zn. 5T 55/2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, ktorým okresný súd zaviazal obžalovaných C. I. a A. I. nahradiť škodu O. K., S. Q., B. T., U. O. O., O. D., I. Z., A. S. a Allianz Slovenská poisťovňa, a.s. Bratislava sú tieto výroky správne, pretože výška škody bola preukázaná. Pokiaľ boli poškodení B. T. a O. D. podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázaní so zvyškami nároku na náhradu škody na občianskosúdne konanie, bol aj tento postup správny, pretože svoje nároky na náhradu škody poškodení preukázali len čiastočne. Keďže je správny aj výrok o náhrade škody v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. voči poškodenému S. Q., ktorému boli obžalovaní C. I. a Z. Y. povinní nahradiť škodu vo výške 20,- eur podľa § 319 Tr. por. krajský súd odvolanie obžalovaného C. I. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.